

ÜNİVERSİTELİ GENÇLERİN GELECEĞİ

Aydınlık Gazetesi, 9 Nisan 2019

Yıldırım Koç

2017-2018 eğitim öğretim yılında üniversitelerimizde 7.010.598 öğrenci vardı. Halbuki 1983-1984 döneminde toplam öğrenci sayısı 321.770 idi. Bu sayı 2001-2002'de 1.560.038'e çıktı.

Ne büyük bir gelişme, değil mi?

Ancak hangi açıdan büyük gelişme?

Benim öğrenmeye çalıştığım alan, işçi sınıfı hareketi. Üniversite öğrencisi sayısına işçi sınıfı açısından baktığımda çok ilginç sonuçlara varabiliyorum.

HALKI VE ÜLKEYİ KURTARMA GÖREVİ

1983-1984 eğitim öğretim yılında Türkiye'de hepsi de devlet üniversitesi olan 27 üniversite vardı ve buralarda okuyan öğrenci sayısı 321.770 (34.510 önlisans ve 287.260 lisans öğrencisi) idi.

Ben ODTÜ'den 1973 mezunuyum. Bizim dönemimizde üniversite diploması, hayatta başarının kapısını açan bir anahtardı. 1983 yılında da öyleydi. Toplam öğrenci sayısı 321,8 bin olunca ve bu öğrenciler devlet üniversitelerinde okuyunca, okulu bitirdiklerinde kolaylıkla iş bulabiliyorlardı. Buldukları iş de genellikle eğitim gördükleri alanda oluyordu. Bu yıllarda üniversite mezunu olup da mavi yakalı işçilik yapana rastlayamazdınız.

Bu yıllarda üniversite gençliğini örgütlemek isteseydiniz, genel ülke sorunlarının öne çıkarılması haklı ve doğru olurdu. Türkiye'nin bağımsızlığı ve demokrasi, halkımızın huzur ve refah içinde yaşaması gibi talepler mantıklıydı. **Üniversite öğrencisinin kendisini kurtarmasından değil, öğrencinin halkımızı ve ülkemizi kurtarmasından söz ederiniz.**

2001-2002 eğitim öğretim yılında Türkiye'de 262.649'u önlisans ve 1.297.389'u lisans öğrencisi olmak üzere 73 üniversitede toplam 1.560.038 öğrenci vardı.

2002 yılında da üniversiteden mezun bir kişi rahatlıkla iş bulabiliyordu. Belki tam olarak kendi eğitim gördüğü alanda çalışmayabiliyordu; ancak yine de kendi geçimini rahatlıkla sağlayabiliyordu.

Bu koşullarda da üniversite gençliğini örgütlemeye çalışanlar, ülkemizin ve halkımızın genel sorunlarını öne çıkarmak zorundaydı. **Üniversite diploması üniversite mezununu kurtarıyordu. Kurtarılması gereken halkımız ve ülkemizdi.**

KENDİSİNİ VE HALKI VE ÜLKEYİ KURTARMA GÖREVİ

Yüksek Öğretim Kurumu'nun verilerine göre, 2017-2018 eğitim öğretim yılında Türkiye'de 129 devlet üniversitesi ve 77 vakıf üniversitesi vardı. Bu üniversitelerde 2.768.757 önlisans ve 4.241.841 lisans öğrencisi bulunuyordu. Toplam 7.010.598 ediyor. Ayrıca, yüksek lisans öğrencisi sayısı 454.673'ü, doktora öğrencisi sayısı 95.100'ü bulmuştu.

7,0 milyon önlisans ve lisans öğrencisinin çok küçük bir bölümü, eline üniversite diplomasını geçirdiğinde "hayatını kurtarabilecek." Eğer itibarlı üç-beş üniversiteden birinden mezun değilse, ya bulabildikleri işe girecekler, ya da "bunalım takılacaklar."

2018 Aralık verilerine göre, Türkiye'de bir başkasına ait işyerinde çalışarak yaşamını kazananların (işçi veya memur) yüzde 31,3'ü fakülte veya yüksekokul mezunu. İşsizlerin de yüzde 24,8'inin elinde bir üniversite diploması var.

Bugün üniversite öğrencisinin hem ülkemizi ve halkımızı kurtarmaya çalışması gerekiyor, hem de kendisini kurtarmaya çalışması. Bu fark kavranmadan, 7,0 milyonluk üniversite gençliğinin büyük bölümü örgütlenemez.

Üniversite öğrencisi sayısı 1984'te 322 bin, 2018'de 7,0 milyon.

Bugün üniversite öğrencilerini örgütlemek isteyen, 1960'lı, 1970'li ve hatta 1980'li yıllarda eline diploma aldığında "hayatı kurtulmuş olacak" öğrencilerle birlikte değil. O yıllarda, kendisini kurtarmış olan üniversite öğrencisinden halkımızı ve ülkemizi kurtarması istenirdi. Benim kuşağım bunu yaşadı.

Bugün üniversite öğrencilerini örgütlemek isteyen, tabii ki ülkemizin ve halkımızın sorunlarını gündeme getirecek. Ancak bununla yetinirse, yaşanan değişimi kavramamış demektir. **Bugün üniversite öğrencilerinin ve ülkemizin ve halkımızın birlikte kurtarılması mücadelesinin örgütlenmesi gerekiyor.**